

Indonesische Nachten

erotische avonturen in de
gordel van smaragd

Indonesische Nachten

erotische avonturen in de
gordel van smaragd

Non Olet

Schrijver: Non Olet

Coverontwerp: Non Olet

ISBN: 9789402150964

© Non Olet 2016. Alle rechten voorbehouden.

Inhoudsopgave

I. Proloog	7
<i>Boven de Golf van Bengalen</i>	7
II. Indonesisch vertier	9
<i>Jakarta</i>	9
III. De kennismaking	17
<i>Jakarta</i>	17
IV. Weerzien	25
<i>Jakarta</i>	25
<i>Bandung</i>	45
<i>Terug in Jakarta</i>	51
V. Consolidatie	57
<i>Jakarta</i>	57
<i>Bandung</i>	61
<i>Jakarta</i>	64
<i>Bali</i>	71
<i>Jakarta</i>	77
VI. De schrik	83
<i>Jakarta</i>	83
VII. Problemen	91
<i>Jakarta</i>	91
<i>Surabaya</i>	97
<i>Makassar</i>	101

<i>Manado</i>	104
<i>Jakarta</i>	107
VIII. Epiloog	119
<i>Boven de Golf van Bengalen</i>	119
Verantwoording	123

I. Proloog

Boven de Golf van Bengalen

Peter

Ze is vertrokken uit mijn leven. En ik wil haar nooit meer terugzien. Na alles wat er gebeurd is voel ik me hogelijk belazerd en het is mij meer dan genoeg geweest. Ik zal haar zeker missen, of misschien beter, ik zal haar gezelschap missen, de manier waarop ze altijd klaarstond om ervoor te zorgen dat mijn wensen op elk gebied onmiddellijk en zonder voorbehoud ingewilligd werden. Anna heeft zich met een typische Indonesische toewijding ingezet voor mijn vermaak en niets was haar te gek. Het was zo (relatief) onschuldig begonnen, recht toe recht aan, maar naarmate de tijd vorderde zijn we steeds verder gegaan. Toen ik graag eens een vriendin erbij wilde hebben omdat ik eens een trio wilde proberen zorgde ze ervoor, als we in een bar waren waar een van de danseressen een striptease of een naakte lap dance voor mij wilde uitvoeren moedigde ze dat aan en als ik voor de verandering eens met een van de nachtvlinders wilde stoeien in een donker hoekje hield zij de wacht. En zoiets werkt verslavend, maar ja, ik was al zo vaak gewaarschuwd dat ik moest zorgen niet te zeer geestelijk verstrengeld te raken met een bargirl maar de mens is hardleers en ik dus ook, want als je het goed te pakken hebt dan denk je toch dat nu net déze anders is. Maar aan het eind voel ik me een aantal malen grandioos belazerd en wel een paar keer te vaak en een paar keer te snel achter elkaar; ik ben boos maar ergens is er toch nog een héél klein beetje begrip. Ik sluit mijn ogen maar ik kan de slaap nog niet vatten.

Ik zit in het vliegtuig terug naar huis en nadat de cabine crew de resten van het maal heeft opgeruimd en nog een digestief heeft

geserveerd gaan de lichten uit om ons wat slaap te gunnen gedurende de lange zit die voor ons ligt. De motoren ronken monotoon, iets wat normaliter bij mij slaapverwekkend werkt maar ik ben onrustig en kan absoluut nog niet slapen. De indrukken razen nog door mijn geest, maar na alles wat ik de laatste dagen in Jakarta heb meegemaakt vind ik nu eindelijk de rust om alles nog eens de revue te laten passeren en op een rijtje te zetten. Ik heb mij na verloop van tijd langzaam maar zeker steeds meer op het verkeerde been laten zetten. Als ik er nu in retrospectief over nadenk ben ik langzaamaan al haar behulpzaamheid gewoon gaan vinden en ben ik, tegen alle goede voornemens in, toch verliefd op haar geworden. Maar als ik het nog eens nuchter bekijk blijkt nu wel dat ze eigenlijk voornamelijk fungeerde als een conveniënte hulp, die altijd klaarstond om alles voor mij te regelen en daarbij niet te beroerd was om ook 's nachts mijn bed te delen. En daarvoor gaf ik haar dan een alleszins redelijke vergoeding. Dit werkte prima en tot beider tevredenheid. Ik had gezelschap en een maatje in de vreemde en daartegenover had zij een handige financiële regeling. Dit ging goed en er was eigenlijk niets mis mee totdat bij mij een soort verliefdheid toesloeg en bij haar de nachtvlindermentaliteit weer de kop opstak en ze te inhalig werd. Ik ben te goedgegelovig geweest en misschien is het mijn eigen schuld dat ik met open ogen in haar intriges ben gestapt. Langzaam maar onafwendbaar heeft zich een spanning tussen ons opgebouwd totdat die tot ontlading moest komen. Gelukkig ben ik nog net op tijd door Mimi gewaarschuwd en heb ik op het nippertje Jakarta nog heelhuids en zonder al te veel problemen kunnen verlaten. Dat is nu een gepasseerd station en ik neem me voor om de eerste jaren beslist niet meer in Blok M rond te dwalen.

Ik kan niet slapen en denk nog na hoe ik gisteren op het nippertje aan Anna's wraakzuchtige acties ontsnapt ben. Maar langzamerhand dwalen mijn gedachten ook verder terug in de tijd en naar mijn allereerste kennismakingen met de erotische genoegens in de gordel van smaragd.....

II. Indonesisch vertier

Jakarta

Peter

Héél lang geleden kwam ik voor het eerst in aanraking met de schaduwzijden van het Indonesische nachtleven. Ik was al een paar maal voor mijn werk in Indonesië geweest en dit keer had ik een kamer gereserveerd in het (toen nog Sheraton) Media Hotel in noord Jakarta. Mijn contacten met het 'love for sale' leven waren gering en ik had slechts een beperkte ervaring met dames van plezier. En dat dan ook nog achter het ijzeren gordijn, waar je in de tijd van de socialistische heilsstaat met een handje harde valuta (het land binnengesmokkeld in een schoen) eenvoudig een joffer kon verleiden. De nachtvlinders in de Poolse en Tsjechoslowaakse hotels waren eenvoudig te herkennen en boden zich op een opzichtige manier aan en ook in de overige erotische interacties was weinig ruimte voor misverstanden. Verder was het ook niet al te moeilijk om een oprechte en welwillende amateur te vinden. Na een drankje en een dansje waren veel pseudo amateurs wel bereid om in ruil voor een half (communistisch) maandsalaris wat pret te maken of op zijn minst een half uurtje op hun rug te gaan liggen. Maar dat was in het algemeen een heel zakelijke overeenkomst en een typische recht-toe-recht-aan transactie, je ging naar de kamer, je deed je ding en daarna douchte de dame zich waarbij ze al je schone handdoeken gebruikte en op de grond gooide, ze kleepte zich aan en vertrok vervolgens opgewekt met een handjevol dollars waarmee ze in speciale toeristische winkels wat westerse snuisterijen kon kopen.

Mijn eerste kennismaking met het erotische vertier in de Gordel van Smaragd verliep heel anders en was een openbaring voor me. Ik was

voor mijn werk naar Jakarta afgereisd en moest daar een paar dagen zijn. De 16 uur durende vliegreis gevolgd door een lange wachtrij voor de paspoortcontrole en anderhalf uur in een taxi in het waanzinnige verkeer van Jakarta was uitermate vermoeiend geweest. Ik had nog geen slaap en nadat ik mij had opgefrist en wat had gegeten zakte ik de eerste avond in het hotel af naar de kelder, naar de Sportsman Bar, om voor het slapengaan nog van een licht alcoholhoudend slaapmutsje te genieten. Het viel me op dat er enige goed geproportioneerde dames aan de bar zaten, maar ik was bekaf van de transcontinentale vlucht, ik beantwoordde in mijn naïveteit de vriendelijke lachjes van de dames met een welwillende glimlach en ik trok mij daarna al snel terug op mijn kamer om een lange nacht te slapen. De volgende dag was mijn agenda gevuld met een aantal niet te zware inleidende besprekingen en na afloop nodigden mijn gastheren mij uit voor het diner. We waren, zoals bij zoveel keurige Indonesische diners vroeg klaar, zodat ik rond negen uur weer netjes bij mijn hotel werd afgezet. Ik had nog geen slaap, deels door het tijdsverschil, het was in Nederland immers pas 3 uur 's middags, en deels ook door de lange voorgaande nacht. Daarom begaf ik me ook nu weer naar de bar om nog een drankje te drinken voordat ik me zou terugtrekken op mijn kamer.

Toen ik binnen kwam werd er wat poolbiljart gespeeld, het was aardig druk en er klonk een gezellig muziekje. Er heerste de gemoedelijke sfeer van een bruine kroeg en aan de bar zat een zeer appetijtelijke dame van een vruchtensapje te genieten die, toen ik naar haar keek, rechtop ging zitten en haar rug rechtte zodat haar borsten op een aantrekkelijke wijze vooruit staken. Nu ging ik er in mijn naïveteit van uit dat zoiets voor veel Indonesische vrouwen wel een natuurlijke reactie zou zijn, ik verbaasde me daar dan ook niet over, maar het vormde voor mij wel een regelrechte aanleiding om een gesprekje te beginnen; ik zag hier geen probleem in en na een biertje besteld te hebben schoof ik een paar krukken op en begon spontaan een praatje met haar. Ik bood haar ook een drankje aan en ze vertelde dat ze Stella heette. Ze wilde natuurlijk van alles van me weten, waar ik vandaan kwam, wat ik in Jakarta deed, hoe lang ik bleef, of ik alleen was enzovoort. En toen het mijn beurt was vroeg ik, naïef als ik toen nog was, wat zij in Jakarta deed, of ze misschien op vakantie was of dat ze hier voor zaken kwam en of ze ook in dit hotel logeerde. Ze zweeg

even en keek me aan met een mengeling van ongeloof en wantrouwen in haar ogen, zoveel naïviteit kwam haar kennelijk als ongeloofwaardig over. Maar ze gaf geen krimp en ze vertelde me met een knipoog dat ze hier voor zaken was. Voordat ik naar de aard van haar zaken kon informeren sprak ze de veelbetekenende woorden: "do you think you like me?" en toen begon er toch heel langzaam iets in mijn naïeve geest te dagen en kreeg ik plotsklaps een duidelijk vermoeden over de aard van haar zaken.

We hebben nog gezellig even doorgekletst en ik begon haar steeds aardiger te vinden. Het was allemaal nieuw en opwindend voor me; uiteindelijk heb ik haar met kloppend hart gevraagd om een bevestiging van mijn inmiddels gerezen vermoeden betreffende de aard van haar zaken en, nadat zij daarop een zeer bevredigend antwoord gegeven had, liet ze me weten dat ze wel met me mee naar boven naar mijn kamer wilde gaan. Ik vond het nogal eng, zoals later bleek volkomen onterecht, en had het gevoel alsof ik iets heel illegaals ging doen. Steelse blikken om me heen werpend en met het gevoel dat iedereen naar me keek heb ik haar met een hart dat in mijn keel klopte meegenomen naar mijn kamer. Ze was vriendelijk en aardig en, helemaal in tegenstelling tot mijn ervaringen met de veelal onverschillige communistische deernen uit mijn verleden probeerde ze mij op mijn gemak te stellen en een vriendschappelijke sfeer op te bouwen. Ze was enthousiast, opwindend, opgewonden en begon zich tergend langzaam uit te kleden. Ik was onzeker, opgelaten en opgewonden, maar werd door haar op mijn gemak gesteld en zeker niet teleurgesteld. Langzamerhand kwam bij mij toch de branie weer boven en belandden we op het grote tweepersoonsbed en daarna geschiedde wat in de lijn der verwachtingen lag.

Toen we een zeer bevredigende vrijpartij achter de rug hadden veegde ze me eerst schoon met een natte handdoek en ging zich daarna douchen. Maar in plaats van zich vervolgens aan te kleden en te verdwijnen kroop ze tot mijn grote verbazing gezellig en helemaal bloot onder de lakens en gebaarde mij om er bij te komen liggen. Ik werd er helemaal zenuwachtig van, maar vond dit toch wel stoer. Ze is blijven slapen en heeft me de volgende ochtend nog eens lekker verwend. Uiteindelijk is ze nog twee avonden en nachten bij me gebleven en Stella heeft me kennis laten maken met de oriëntaalse

erotiek, een kennismaking, waarvan nu nog steeds de sporen duidelijk merkbaar zijn. Toen ze echter plannen begon te maken om met mij en haar twee kinderen naar een speeltuin te gaan en daarna met de hele familie naar McDonalds werd het me wat te veel. Hier was ik nog helemaal niet aan toe. Ik heb in de jaren daarna nog veel Jakarta dames mogen beminnen, maar het gevoel van spanning, nieuwsgierigheid en ondeugd dat ik had bij Stella mis ik tegenwoordig node. Ik heb haar nooit meer teruggezien en, hoewel ze haar uiterste houdbaarheidsdatum als dame van plezier langzamerhand wel gepasseerd moet zijn, kijk ik af en toe nog wel eens stiekem rond of ik haar ergens kan ontwaren en dan denk ik met enige weemoed terug aan mijn eerste Indonesische erotische ervaring.

Na mijn initiële kennismaking met het smaragden wandelleven door Sella vond ik het toch de hoogste tijd worden om zelf op pad te gaan in Jakarta en voor de eerste keer een aantal beruchte “gelegenheden” met eigen ogen te aanschouwen. Ik had mij met de nodige schroom laten voorlichten door de conciërge van het hotel, want de internetfora waren nog niet zo talrijk en toegankelijk als nu en ik liet mij door een taxi naar Blok M brengen. Of de taxichauffeur mij niet goed verstaan had, of dat hij een beetje tegen de draad in was weet ik niet, in ieder geval zette hij me af bij ‘Blok M Plaza’, een groot winkelcentrum van waaruit het nog een hele kluit is om de Jalan Felatehan, de straat met zijn beruchte bars en nachtvlinders, te vinden. Ik ging op zoek en zwierf tevergeefs door een aantal steegjes iets wat ik, zeker met mijn nog beperkte Jakarta ervaring, behoorlijk intimiderend vond. De steegjes waren shabby en werden allengs donkerder en ik voelde me steeds minder op mijn gemak. Het enige wat ik eigenlijk nog wilde was zo snel mogelijk weg uit deze beangstigende omgeving en linea recta terug naar mijn veilige hotel. Ik kwam uiteindelijk gelukkig weer bij een grote en goed verlichte weg, Jalan Melawai, en net toen ik een taxi wilde aanhouden zag ik plotseling dat ik tot mijn grote opluchting voor hotel Melawai stond. Ik herinnerde mij dat dat de portier hierover ook lovende woorden had geuit, dus gedreven door nieuwsgierigheid besloot ik om toch eerst nog even een kijkje te gaan nemen in “dé spa” op de zesde verdieping van dit hotel. Deze spa, Maribaya geheten, is in feite een van de grootste bordelen van zuid Jakarta en de dames hebben een heel andere specialiteit dan masseren. Ik verzamelde al mijn moed en liep

de lobby binnen. Eenmaal binnen zag ik recht tegenover de ingang een lift. Ik heb de stoute schoenen aangetrokken en me op goed geluk naar de zesde verdieping laten ophijsen. Toen ik de lift uitstapte stond ik in een donker gangetje maar tot mijn opluchting klonk er geroezemoes en gelach aan het einde van de gang en de geur van bier waaide me al tegemoet. Na doorgelopen te zijn kwam ik in een grotere ruimte met een barretje waar een aantal heren van middelbare leeftijd zaten en een flink aantal fraaie, schaars geklede jeugdige dames met hun in contact probeerde te komen. Ik heb eerst maar een biertje besteld en ben aan de bar gaan zitten om de kat uit de boom te kijken. Ik liet mijn oog dwalen over het verzamelde dartelende speelgoed en kreeg na korte tijd gezelschap van een aardige meid die Tini heette en die, na een eerste kennismaking en het verzoek om een drankje, ritmisch tegen me aan begon te schuren. Dit had een niet te verwaarlozen effect op mijn fysiologie en toen ze na enige tijd vroeg of ik wat pret met haar wilde maken had ik nog maar weinig aansporing nodig om haar te volgen naar een van de 'massagekamers'. Ik werd naar een spartaans ingericht kamertje met een groot bed, enkele manshoge spiegels en een douche gebracht en Tini verdween weer om wat handdoeken te halen nadat ze me gevraagd had me vast uit te kleden. En toen ik daar net mee klaar was kwam er plotsklaps een leuke jonge meid binnen zonder kloppen. Tegenwoordig zou ik niet meer met mijn ogen knippen, maar toen moest ik drie keer slikken omdat er zomaar een totaal vreemde juffrouw binnenwandelde terwijl ik in mijn pierennakie stond en ze tot overmaat van ramp ook nog eens de deur naar de gang half open liet staan. Ze vertelde dat ze Ria heette en dat ze me over wilde halen tot een trio. Ik was eerst geschokt over zoveel decadentie, zoiets had ik nog nooit meegemaakt, maar aangezien ik toch op ontdekkingstocht was en dit een nieuwe, bijzonder opwindende ervaring beloofde te worden heb ik met kloppend hart toegestemd.

Tini kwam terug en bleek helemaal niet verbaasd dat er nog een joffer bijgekomen was. Na het uitkleden werden mijn edele delen door de dames stevig geboend en na de nodige inleidende schermutselingen werd het tijd voor het eigenlijke werk. De dames begonnen met mij beurtelings oraal te verwennen, zodat ik al snel in de stemming kwam. Ik heb me eerst op de ietwat mollige Tini geconcentreerd en daarna kwam de tengerere Ria aan de beurt. Maar het liep toch nog niet